

آغاز کلام:

مترس از جنگ، از طوفان و بیم موج دریاها

خدا با ماست، بسم الله مجراها و مرساه

نبرد این بار بین لشکر ایمان و شیطان است

خیابان‌های شهر این روزها معراج انسان است

قسم بر آیه‌های نصر، پیروزی ما اینجاست

وبالاتر ز دست دشمنان، دست خدای ماست^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (۱) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ

فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا (۲) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ

إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (۳)

سلام بر بت‌شکن بزرگ روزگار ما، خمینی کبیر

(ره) که بت‌های طاغوت و استکبار را درهم شکست

و هیمنه آنان را درهم کوبید و ما در مسیر عزت

و غیرت حسینی راهبری کرد. سلام بر خلف صالح

او، خامنه‌ای شهید (قدس سره) که حسینی بود،

حسینی زیست و حسینی شهید شد.

و سلام بر سومین راهبر و راهنمای انقلاب اسلامی،

حضرت آیت الله سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای

(مدظله العالی) که فرمانده سلحشور غیورمردان و

شیرزنان در میدان حادثه‌خیز جنگ و طوفان

حوادث است.

و هزار سلام و هزار درود نثار مهدی فاطمه (عج)

که حافظ انقلاب اسلامی و ناخدای حقیقی کشتی

منتظران است.

مهدی جان!

«چه غم دیوار امت را که دارد چون تو پشتیبان

چه باک از موج بحر آن را که باشد نوح کشتیبان»^۲

برادران و خواهران گرانقدر حاضر در میدان؛ درود

و سلام بی‌شمار بر شما که پویندگان و جویندگان

راه حقیقت‌اید و شب‌های بی‌شماری است که با

پرچم سهرنگ ایران اسلامی در کف و عشق به

میهن سربلندمان در قلب، راه را بر دشمنان و

بدخواهان سد کرده‌اید.

اینجانب به نشانه محبت و مودت دست ادب و

ارادت بر سینه می‌گذارم و حضور سعادت ظهور شما

سروران ارجمند را در میدان شور و حماسه گرامی

می‌دارم.

درود بر این همه همت و غیرت و شکر خدا به خاطر

این همه درایت و بصیرت. قدم‌هایتان در راه حق

استوار و دل‌هایتان پر از احساس اقتدار باد.

^۲ گلستان سعدی، دیباچه

^۱ شاعر: مهدی چراغزاده

میان برنامه (شعر و متن):

رهبر شهید ما، فرزانه دوران بود. حکیمی محمد
نشان که در کلامش صداقت و در رفتارش بصیرت
موج می زد. اسوه ای بی مثال که الگوی تقوا و توجه
به عالم معنا بود و به ما آموخت چطور می توان در
برابر متکبران زمان ایستاد و نترسید و سینه سپر
کرد و خروشید.

رهبر ما! آقای ما!

تو جان بودی، جهان بودی، تمام داستان بودی
پناه قلب های خسته از جور زمان بودی

نمایان بود در پیشانی ات اشراق قدوسی
تماشایی ترین آئینه حیدر نشان بودی

أشداء علی الکفار بودی مثل پیغمبر
ولی با مردم ایران همیشه مهربان بودی

جهان آموخت از تو گفتمان استقامت را
تو پرچمدار این اندیشه و این گفتمان بودی

تو گفتی دل قوی داریم فتح قله نزدیک است

تو که تنها علمدار امین کاروان بودی

شهادت جاودانت کرد در تاریخ این کشور
ولی در قلب مردم قبل از این هم جاودان بودی

«شاعر: بشری صاحبی»

میان برنامه (شعر و کلام رهبر):

پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی، حضرت آیت ا...
سیدمجتبی حسینی خامنه ای (مدظله العالی) به
مردم شریف ایران چنین است:

«آنچه در وهله کنونی، برای نیل به این شعار و
هدف راهبردی رهبر شهید ضروری می نماید،
استمرار حضور مردم عزیزمان همانند چهل روزی
است که پشت سر گذاشتند. این حضور یک رکن
مهم از منزلتی است که اینک ایران مقتدر در آن
استقرار یافته است.»

می خواهم خطاب به فرمانده غیور کل قوای
جمهوری اسلامی ایران چنین بگویم:

دشمن شده از کلام تو درمانده

گفتی که جهاد حفظ سنگر مانده

تا لحظه فتح در خیابان هستیم

پیغام تو دریافت شده فرمانده!

«شاعر: عباس جواهری رفیع»

میان برنامه (شعر):

چه کس بالاتر از دست خدا؟ ایران خدا دارد
و ثابت کرده که یک دست هم آری صدا دارد

کجا دیدی دل ایران و ایرانی بلرزد هان؟!

اگر پایی به میدان است، دستی بر دعا دارد

کجا دیدی که مظلوم و قوی با هم، یکی باشد

شبیه این یلان حیدری دیگر کجا دارد؟

اگر گلگون شد از خون شهیدان خاک، باکی نیست

که در آیین ما آزاده بودن، خون بها دارد

بگو با دشمن بد عهد: این جا خاک آرش هاست

که طهرانی مقدم ها و حاجی زاده ها دارد

«شاعر: محمدعلی جهاننیده»

دروود بر شما مردم عزیز ایران اسلامی که
طهرانی مقدم و حاجی زاده پرورید. شما که با حب
علی بن ابی طالب (ع) و عشق به میهن فرزندان را
بزرگ می کنید و از کودکی به آنان طریق عزت و
مردانگی را می آموزید. سلامتی شما دلاورمردان و
شیرزنان، صلواتی بر محمد و آل محمد ختم
خواهیم کرد.

میان برنامه (شعر):

ایران عزیزم! ایران باشکوه! تو سرزمین شیران و
دلیرانی. تو دیار عاشقان و پلهوانانی. می خواهم از تو
بگویم که دیار شیفتگان شاه مردان، امیر مؤمنان و
مولای متقیانی. می خواهم از تو بگویم که مادر
رستم دستانی. تویی که فرزندان حاضرند با شوق،
جانشان را فدای امنیت و آسایش کنند. فرقی
نمی کند کدام فرزند و از کدام زمان: آرشی یا
سیاوش، کاوه یا فریدون، رئیسعلی یا تنگسیری،

موسوی یا نصیرزاده. ما همه فرزندان تویم. ما
عاشق این دیاریم، شیفته این جغرافیاییم.

ایران من!

جغرافیای عشق و شکوه مجسمی
تو مایه صلابت این خاک و پرچمی
در موج موج حادثه غم کم ندیده ای
اما هنوز مثل دماوند محکمی

چون سرو ریشه داری و چون صخره استوار
تو اقتدار آرشی و خشم رستمی

کوچه به کوچه زخم نشسته به پیکرت
خانه به خانه سنگر رزم دمادمی
هر شب به یاد مشتش گره کرده اش بگو
در این که انتقام گیری مصممی

«شاعر: بشری صاحبی»

میان برنامه (شعر):

سوگواریم، ولی مرد نبردییم هنوز
ذوالفقاریم و همایون نبردییم هنوز

ما که هستیم؟ شهید ابن شهید ابن شهید
دور باد این نسب از بیعت امثال یزید
پای مگذار در این معرکه! تردید مکن!
کوه را سنگ به دست این همه تهدید مکن!

خون دشمن شکنی در رگ ایرانی ماست
گوش کن گوش! که هنگام رجزخوانی ماست

ما نمردییم که ویران شود آبادی مان
سهم بیگانه شود خانه اجدادی مان

ظلم را عاقبتی نیست، به قرآن سوگند
فتح با ماست، به لبخند شهیدان سوگند

«شاعر: سیدمحمد بهشتی»

میان برنامه (متن ادبی و شعر):

آقای شهیر ما! رهبر شهید ما! اهریمن خبیث در
ابتدای این جنگ، جان پاک تو را نشانه گرفت و
خیال کرد که با رفتن تو، انقلاب اسلامی زمین
خواهد خورد. اما ندانست و نفهمید که ما در قرآن
چه خوانده‌ایم:

«وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ؛ أَفَإِنْ
مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ»

ندانست و نفهمید که ما باور داریم «وَلَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
يُرْزُقُونَ»

ندانست و نفهمید که تو نمردی؛ تو شهید شدی.
جاودانه شدی:

تو نمردی، تو جاودانه شدی

در دل دوستان خود ای پیر!

بعد از این با «شهید خامنه‌ای»

می‌شوی در تن وطن تکثیر

بعد از این خطبه‌های پرشورت

در دل موج‌های اروند است

قامت استوار تو زین پس

هیبت قلّه دماوند است

«شاعر: لیلا حسین‌نیا»

میان برنامه (کلام رهبر):

رهبر شهید انقلاب اسلامی، امام سیدعلی خامنه‌ای
(مدظله العالی)، شهادت را «مرگ تاجرانه و مرگ
انسان‌های زرنگ» می‌دانند. ایشان در برکت حرکت
شهادا می‌فرمایند: «خاصیت کشته شدن در راه خدا
این است که انسانی جان خود را صرف می‌کند برای
یک هدف و مقصد الهی و خدای متعال هم در پاسخ
به این ایثار و گذشت بزرگ، حضور او را در ملت او
تداوم می‌بخشد و یاد، فکر و آرمان او زنده
می‌ماند.»^۳

گوارای او باد این مرگ تاجرانه که حیات خویش را
در راه خدا داد و به فردوس برین رسید. گوارای او
باد این شهادت که با خون سرخش، میهن را از
عشق و حماسه سیراب کرد.

حسن ختام:

به مصداق آیه شریفه «وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهِ» از همه شما دوستان حاضر در میدان و از
عیزانی که برای برپایی این تجمع حماسی تلاش
کردند، تقدیر و تشکر می‌کنم. اجر حضورتان با
خدای متعال.

برایتان از درگاه حضرت حق، بهترین‌ها را مسئلت
دارم. روز و روزگار بر شما خوش؛ یا علی مدد خدا
یار و نگهدار شما.